

heller ikke Spørgsmaal om at indhente nogen Erklæring fra dem. Med Hensyn til Realiteten udtalte den ærede Ordfører fuldkommen rigtig, at det vel maatte kunne betragtes som en Selvsølge, at Indenrigsministeren ikke i noget Tilfælde vilde tage Bestemmelse om en Forandring af en Kjøbstadgade fra at være Landvei til at blive en almindelig Gade, eller omvendt, uden at give Kjøbstadens Communalbestyrelse Leilighed til at udtale sig derom. Den ærede Ordfører erkjendte, at dette i den Grad var billigt og stemmende med Sagens Natur, at man maatte antage det for at være en Selvsølge, at Indenrigsministeren altid vilde bære sig ad paa den Maade; men deri ligger jo en Erkjendelse af, at Forslaget under Nr. 1 er rigtig. At man ikke behøver at sætte Bestemmelsen i Lovforslaget, fordi Indenrigsministeren alligevel vil handle paa den Maade, holder ikke Stil; saa kunde man jo ogsaa ubelade, at Amtsraadet skal have Leilighed til at udtale sig om Sagen, idet man jo, naar en saadan Bestemmelse for Amtsraadets Vedkommende ikke stod i Loven, ligesaagodt kunde vente, at Ministeren vilde indhente Amtsraadets Erklæring. Det Slags Beroligelse forekommer mig ikke at være i sin Orden eller berettiget; man skal sætte ind i Loven, hvad man anseer for Rigtigt og Billigt, og navnlig naar man gjør det for en Partis Vedkommende, skal man ei undlade at gjøre det for den anden Partis Vedkommende, blot fordi man stoler paa, at Indenrigsministeren vil være saa upartisk at høre begge, og ikke blot den ene, man har taget sig af, i Loven. — Hvad Forslagene under Nr. 17, 20, 31 og 34 angaaer, maa jeg forudsikke en almindelig Bemærkning. Det er ganske vist, at disse Forslag ere blevne foranledigede af Hensyn til Kjøbstadcommunalloven. Nu kunde man maaffee sige, at, da det er tvivlsomt, om Kjøbstadcommunalloven kommer ud, og om ikke muligen Veiloven kommer ud for den, saa er der ingen Grund til at gjøre de Forandringer, som her er gjort Forslag til, thi naar Kjøbstadcommunalloven ikke udkommer, saa er der ikke den Grund til disse Forandringer, som der ellers vilde være. Man kunde sige, at da 3die Behandling af denne Lov nu finder Sted, medens Kjøbstadcommunalloven kun har været til

2den Behandling, er der større Sandsynlighed for, at Veiloven kommer tilende i denne Session, end der er med Hensyn til Kjøbstadcommunalloven. Den ærede Ordfører tillagde for sit personlige Vedkommende denne Betragtning særdeles Vægt, idet han erklærede, at, hvis Kjøbstadcommunalloven havde foreligget færdig, skulde han have været tilbøielig til at slutte sig til de Vædringsforslag, her ere stillede, men, sagde han, det stiller sig anderledes for ham, nu da Kjøbstadcommunalloven ikke er færdig. For det Første haaber jeg imidlertid, at Kjøbstadcommunalloven ligesaa vil blive færdig i denne Session som Veiloven, og dernæst, selv om Kjøbstadcommunalloven ikke maatte blive færdig i denne Session, kan det uden Tvivl allerede nu betragtes som en afgjort Ting, at den vil komme til at foreligge og blive tilendebragt i næste Session, og det vil saaledes kun komme til at dreie sig om en forholdsviis kort Tid. Og, hvad enten Kjøbstadcommunalloven udkommer samtidigt med denne Lov eller efter eet eller et halvt Aars Forløb, kan det visnok, efter hvad der foreligger om Kjøbstadcommunalloven, betragtes som en temmelig sikker Ting, at den Ordning af Kjøbstadcommunalforholdene, der i det Hele vil blive indført, ikke vil være overeensstemmende med den Ordning, som man her i Veiloven foreløbigt vilde give Veivæsenet for Kjøbstadernes Vedkommende. Jeg siger da: Man maa hellere paa dette Punkt, med Hensyn til Veivæsenet, indføre en Ordning, der ikke i Dieblirket stemmer overeens med den nuværende Tilstand i Kjøbstæderne, men som stemmer med, hvad der kan forudsæes at ville indtræde efter ganske kort Tids Forløb, end nu slaae en Ordning fast, der vel stemmer med det for Dieblirket Bestaaende, men som er i Strid med, hvad der om kort Tid vil blive indført; thi derved vil der fremkomme en Anomalie, en Uovereensstemmelse, der vil have en vedvarende Betydning, medens man under den anden Forudsætning i alt Fald kun paa et enkelt Punkt vil foranledige en Uovereensstemmelse, der om sjøe Tid netop vil blive til Uovereensstemmelse med den almindelige Ordning. Men Udvalget har foruden den nævnte Betragtning, der væsentligst var personlig for den ærede Ordfører, ogsaa havt Tvivl med